

Подвигът на една българка - баба Илийца

Доброта, човечност и състрадателност – това са нравствени добродетели, неподвластни на времето, създаващи представа за християнски морал и устойчивост. Пример за такъв човек е героинята от разказа „Една българка“ на Иван Вазов – **баба Илийца**. Най-често личностите, носещи подобни качества, са обикновени, на пръв поглед незабележими. Те не се натрапват, но поддържат вярата, че светът се крепи на истината, добротата и справедливостта.

Баба Илийца се е превърнала в пример **за християнско милосърдие и родолюбие**. Шестдесетгодишната селянка, отдадена на семейството и труда, при извънредни обстоятелства изявява най-доброто от своя характер и проявява жертвоготовност и всеотдайност. Тя е една от многобройните българки, живеещи кротко и незабележимо, но е и жена със силен характер, борбен дух и без да се замисля жертва себе си в името на човешки живот. Отстоява своето човешко достойнство и е готова с цената на всичко да помогне за спасяването на непознат български син, изпаднал в беда.

Героинята има своя прототип – Пена Цветковска от село Челопек. Впечатлява ме как образът на баба Илийца е изграден от Иван Вазов. Тя е и обикновена селска жена, и жена, която се различава от останалите. Авторът го е закодирал още в заглавието на творбата. Двойното значение на числителното име „една“ събужда дълбок размисъл у нас - читателите. *Тук можем да се замислим за избора на житейска позиция.*

Образът на Илийца е въведен на фона на значимо историческо събитие – края на Априлското въстание и разбиването на Ботевата чета. Време, когато се проявяват най-достойните черти от националния характер. Наред с героизма в тези смутни времена излиза наяве и страхът. Тези изключителни времена са предпоставка за проява на ярки човешки качества. На този фон се очертава достойното и смело поведение на баба Илийца. В нейния образ авторът влага идеята си, че обикновеният човек от народа е способен

да прояви себеотрицание и героизъм в изключителна ситуация, ако притежава доброта, честност, висока нравственост, родолюбие.

Днес също ситуацията е изключителна - трудно е да живее човек в изолация. Намираме се в извънредно положение поради разпространението на коронавируса. Днес основната цел на всеки е да съхранява живота си, но има място и за такива хора, които са способни на героични постъпки. Например лекарите, които се борят за живота на всеки един пациент, проявяват съпричастност, доброта и силна воля.

Всяка постъпка на героинята баба Илийца ме впечатлява и мотивира да бъда добра, състрадателна и силна, да бъда горда, че съм българка. Водещото в образа на героинята е **християнското милосърдие** – то ни дава сили в трудно изпитание, помага ни да превъзмогнем страха от неизвестното и да вървим напред към доброто.

Кристияна Стойкова 7г

